

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 40. Impietas, & crimina tolerantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum II.
A. C. 150.

p. 92.

facultatem non abstulerunt. Illi vero, qui fabulas Poetarum juventuti vestrae discendas tradunt, quæro, quibus argumentis eas probent? dum nos easdem fabulas in Generis humani perniciem ope Dæmonum fuisse excogitatas demonstramus. Qui Poetarum figmenta docebant, erant Grammatici, unicum ferme juventutis Romanæ studium. Tum Gentilium Philosophos multa dogmata ex Prophetis, sicut speciatim Platonem ex Moysæ hausisse asserit, & hæc subjungit: Inter nos Christianos veritates ad Religionem spectantes docere possunt etiam illi, qui litteras non noverunt, sermone quidem rudes, & barbari, at in Spiritu fideles, & sapientes.

§. XL.

Gentilium Crimina tolerata.

p. 68.

Inferius S. Justinus conqueritur, solam Christianorum Religionem infestari, dum interim omnium sectarum errores, & superstitiones tolerarentur. Sunt, inquit: qui arbores, alii, qui fluvios, glirres, catos, crocodilos, & multas Bestiarum species adorant; sed nec Imperii Romani subditi omnes etiam eosdem Deos colunt; in alio loco, alii sunt Dii; ita ut vos ipsi, inter vosmetipsos collati, impietatis in Deorum quemquam argui debeat. Quæ igitur fronte Christianis obicitis, quod Deos vestros non adoremus, nec mortuis libatio-

libationes, coronas, sacrificia offeramus? cum minime vos lateat, inter illos, qui Christiani non sunt, quid pro Deo, vel Bestia, vel victima habendum sit, nullatenus convenire. Uterius objicit, quod seductores, qui post Jesu Christi Ascensionem pro Diis coli, & adorari voluerunt, publica poena non fuerint affecti; qualis fuit, inquit: Simon Samaritanus ex oppido Gition, qui sub Imperio Caesaris Claudii palam veneficus, & Daemonio obsessus, Romae in vestra Imperiali urbe pro Deo habitus est, & divinis honoribus cultus; eidem enim statuam in Tyberi, inter duos pontes mediam, erexistis, cum inscriptione latina: Simoni Deo sancto; qualis fuit Menander Simonis Discipulus, qui magnam populi multitudinem Antiochia pervertit; qualis est ante oculos nostros Marcion, docens, alium adorandum esse Deum, rerum omnium Creatore majorem. Hi omnes Christianum Nomen jactitant; an vera sint, quae de ipsis feruntur, ipsos nempe faces extinguere, carnem humanam devorare, abominationes, quas nominare nefas est, perpetrare, nescimus quidem; id vero minime ignoramus, tales a vobis, qui innoxios Christianos hac luce privatis, nullatenus morte dignos existimari, quamquam eorum de Religione opiniones sine manifesto Deorum vestrorum contemptu tolerari, vel dissimulari minime possint.

Apud

Saeculum II.
A. C. 150.

p. 69.

p. 91.

Sæculum II.

A. C. 150.

Plato S.

Resp. p. 461.

p. 70.

p. 71.

Apud Gentiles moris erat, proles suas, quas aut premente paupertate, aut alia de causa alere nollent, exponere, quam inhumanitatem Philosophorum sententia comprobabat. Hujus rei occasione S. Justinus in hunc modum loquitur: *Nos Christiani impios esse illos parentes credimus, qui infantes suos projiciunt, videmus enim plerumque tales ideo educari, (*) ut prostituantur. In omnibus Provinciis turbae infantum videntur, pudendo commercio destinatorum, quibus non aliter, quam pecorum gregibus alimenta præbentur; vos vero, cum tales toto vestro Imperio exterminare oporteret, ex his tributa vestra augetis; Et illis, qui his miseris ad explendam libidinem abutuntur, execrabili casu potest contingere, ut proprias proles incestent. Omnia quæ de his S. Justinus scripsit, non refero; hæc autem sufficiunt, ut dignosci queat, quales Romanorum mores fuerint sub Principe inter reliquos facile sapientissimo. Tum ita prosequitur: Nos ne forte infantes, si exponerentur, pereant, Et infanticidii nos reos faciamus, hunc solum in finem matrimonia inimus, ut proles inde suscepta alatur; aut vero in perpetua continentia a nuptiis abstinemus. Alexandria Christianus, ut perspectum vobis faceret, lasciviam,*
cujus

(*) Nempe qui a Republica educabantur,

cujus incusamur, a nostris Myſteriis quam longiſſime abeſſe, libellum ſupplicem Felici Præſidi obtulit, quo petebat licentiam, ut a quodam Chirurgo exſecaretur; hanc enim ad hoc opus eſſe neceſſariam agebant; cum Felix his precibus reſpondere nollet, juvenis propriæ conſcientiæ teſtimonio acquievit.

Sæculum II.
A. C. 150.

§. XLI.

Baptismus & Euchariftia.

Tandem cum S. Juſtinus calamum ea de cauſa potiſſimum ſtrinxiſſet, ut Chriſtianorum cœtus, & cæremonias a calumniis, & criminationibus liberaret, arcana Religionis, quamvis alias illa Gentilibus revelare non liceret, publicare non timuit. De Baptismo igitur ita loquitur: Jam exponemus, quomodo Deo conſecrati ſumus; & per Chriſtum renovati, ne forte idipſum malitioſe reticuiſſe credamur. Si qui veritatem noſtræ Doctrinæ agnoverunt, & huic Doctrinæ conformem vitam inſtituere promittunt, hos ad jejunandum, & orandum, & ut a Deo remiſſionem peccatorum ſuorum commiſſorum petant, obligamus, nosque ſimul cum iis oramus, & jejunamus; tum ad aquam ducuntur, ibique regenerantur, ſicut nos regenerati ſumus, in aqua enim lavantur in Nomine Domini Dei Patris rerum omnium, & Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti ſub Pontio Pilato

p. 93.